

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

حزب کار ایران (توفان)

۰۶ می ۲۰۱۷

سرمایه باری دیگر جان گرفت

پیرامون مرگ جانگداز کارگران معدن «یورت»

به فاصله کمتر از پنج ماه از فروری سازی ساختمان پلاسکو در تهران که به جانباختن ۲۲ نفر انجامید، اینبار فاجعه ای دهشتناک ۲۲ نفر از کارگران معدن «یورت» آزادشهر استان گلستان را به کام مرگ کشانید و جامعه زحمتکش ایران را در غم و اندوه از دست دادن این فرزندان راستین کشور فرو برد.

سران رژیم اسلامی ایران اما منتظر نتیجه تحقیقات نماندند، سراسیمه در اولین موضع گیری خود مقصر اصلی این حادثه را کارگران معدن اعلام کردند تا بار مسؤولیت آن را از دوش خود بردارند. این واکنش وقیحانه و بی شرمانه نشان می دهد که مسؤولین این رژیم از پیش به کمبودها و نبود امکانات ایمنی در این معدن در اطلاع بودند و علی رغم اعتراضات و درخواست های مکرر معدنچیان جهت رفع کمبودها و افزایش تجهیزات ایمنی، هیچ گونه اقدامی در رفع این موارد به عمل نیاوردند. از گفته ریعی چنین برمی آید که تجهیزات ایمنی معدنچیان فرسوده بودند. مطابق اظهارات او قرار است «کمیته نوسازی معادن استان، موضوع نوسازی تجهیزات را با هدف کاهش حوادث پیگیری کند.» (تاکید از توفان) همه می دانند که آنچه از درون این «تحقیقات متخصصین» بیرون خواهد آمد، حقیقت نخواهد بود، بلکه تلاش مذبحخانه رژیمی است که کوشش دارد تا با سرپوش نهادن بر واقعیات، ذهن جامعه کارگری ایران را به انحراف بکشاند؛ بعید به نظر نمی رسد که در کنار «اهمال» معدنچیان، یکی از مسؤولین دون پایه را هم مقصر معرفی کنند تا بدین ترتیب این مصیبت هم به دست فراموشی سپرده شود.

در ذهن آگاه و بیدار کارگران و زحمتکشان ایران اما چنین فجایی هیچ گاه فراموش نمی شوند، زیرا که نظام سرمایه داری هر روز فاجعه می آفریند و جان و مال کارگران را در معرض خطر و نابودی قرار می دهد. کارگران ایران حق دارند که در پشت هر حادثه جانگدازی رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی را به عنوان مسبب اصلی و واقعی آن ببینند. به سختی می توان باور کرد که معدنچیان معدن «یورت» که با ۱۶ ساعت کار، با حقوق ماهیانه کمتر از ۹۰۰ هزار تومان، با ۱۱ ماه حقوق معوقه در بدترین شرایط کاری و ایمنی مشغول به کار بودند، از تجهیزات ایمنی مناسب و به روز هم برخوردار بوده باشند. هنگامی که رژیم سرمایه داری ایران کارگرانی را که به تعویق حقوق ناچیزشان معترض می شوند، با شلاق و تازیانه پاسخ می دهد و یا به زندان و حبس های طولانی مدت

محکومشان می‌کند، چگونه می‌توان باور داشت که تأمین جان آنها از «دغدغه» های صاحبان سرمایه باشد. امنیت جان کارگر، هزینه‌ساز است و افزایش آن از سود می‌کاهد. کفایت این منطق سرمایه را درک کرد تا اظهارات مقام‌های مسؤول رژیم را با دیده شک و تردید نگریم.

برای سرمایه آنچه مهم است، «کسب سود» است که همه چیز را تحت الشعاع خود قرار می‌دهد، حتا جان و امنیت کارگر را. فجایعی نظیر معدن «یورت» نتیجه منطقی «خصوصی‌سازی‌ها» و سیاست‌های نئولیبرالی، بی‌کفایتی سیاسی، قلع و قمع سندیکاها، مستقل‌کاری و بازگذاشتن دست سرمایه‌داران بی‌وجدان است که چنین وضع جهنمی و مرگ‌آفرین را برای کارگران به ارمغان آورده است.

رژیم جمهوری اسلامی مسؤول و مسبب اصلی این فاجعه است. این رژیم حامی سرمایه و وظیفه‌ای جز پایمال‌کردن حقوق کارگران، سرکوب و زندانی‌کردن فعالان کارگری و خوش‌رقصی برای صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی و اجرای سیاست‌های اقتصادی نئولیبرالی در قبال جامعه کارگری ندارد.

حزب کارایران (توفان) ضمن ابراز تسلیت و همدردی با خانواده‌های این جانبختگان، رژیم ضدکارگری و سرمایه‌داری جمهوری اسلامی را مسبب اصلی این فاجعه می‌داند و آن را قویاً محکوم می‌کند.

خشم و نفرت عموم مردم ایران نسبت به رژیم تبهکار جمهوری اسلامی، رژیمی که هر روز در ایران فاجعه می‌آفریند، سرانجام شعله‌ور خواهد شد و بنای پوسیده و ارتجاعی‌اش را به آتش خواهد کشید.

سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی به دست کارگران و زحمتکشان ایران!

چاره کارگران وحدت و تشکیلات است!

زنده باد سوسیالیسم این پرچم رهانی بشریت!

حزب کار ایران (توفان)

۱۵ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۶

www.toufan.org